

Για μια ανώτερη συγκρότηση της πολιτικής πρωτοπορίας

Γιάννης Ελαφρός (ΠΡΙΝ, 15.11.2015)

Με μια ιδιαίτερα κρίσιμη πρωτοβουλία έρχεται να συμβάλλει το NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση στην ανάγκη για μια πολιτική, προγραμματική και στρατηγική τομή στο εργατικό κίνημα και στην μαχόμενη Αριστερά. Η Πολιτική Επιτροπή του NAP απευθύνει συγκεκριμένη πρόσκληση για διάλογο και συσπείρωση δυνάμεων για την επαναστατική τακτική και στρατηγική που απαιτεί η εποχή μας, για ένα σύγχρονο κομμουνιστικό πρόγραμμα και ένα νέο κομμουνιστικό κόμμα που θα τα εκφράζει, υπηρετώντας τον μεγαλειώδη στόχο της απελευθέρωσης της εργατικής τάξης και όλων των καταπιεσμένων λαϊκών στρωμάτων μέσα από τη δική τους χειραφετημένη επαναστατική πάλη. Η Πρόσκληση του NAP, που παρατίθεται ολόκληρη στις διπλανές στήλες, καταλήχθηκε από την Πολιτική Επιτροπή το προηγούμενο Σάββατο και αποτελεί υλοποίηση της απόφασης του 3ου συνεδρίου της οργάνωσης. Αποκτά όμως μεγάλη επικαιρότητα και επιτακτική αναγκαιότητα λόγω των εξαιρετικά κρίσιμων συνθηκών που επικρατούν στην Ελλάδα και γενικότερα.

Η κλιμάκωση της κανιβαλικής επιδρομής κεφαλαίου – ΕΕ – ΔΝΤ για την εμπέδωση της μνημονιακής καπιταλιστικής βαρβαρότητας και την προώθηση των αστικών αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων αυτή τη φορά από μια κυβέρνηση με πυλώνα κόμμα που αναφέρεται στην Αριστερά και που θέτει αποφασιστικά το καθήκον (όπως έλεγε και ο Λένιν απέναντι στην πολεμοκάπηλη αιματοβαμμένη σοσιαλδημοκρατία της εποχής του) να διαχωριστεί αποφασιστικά η επαναστατική και σύγχρονη κομμουνιστική Αριστερά από την υποταγμένη ξεφτιλισμένη ευρω-Αριστερά τύπου ΣΥΡΙΖΑ. Η αδυναμία του διεθνούς καπιταλισμού να ξεπεράσει την δομική κρίση του, το βάθεμα της κρίσης ειδικά στην Ελλάδα και στην ΕΕ. Η γενίκευση των πολέμων και των σφαγών σε όλη την ευρύτερη περιοχή, η όξυνση των ενδοϊμπεριαλιστικών ανταγωνισμών, το έγκλημα κατά προσφύγων και μεταναστών και η γέννηση τεράτων όπως το ISIS από τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις. Οι νέες δυνατότητες που

γεννιούνται από και για την εργατική τάξη και τη νέα εργατική βάρδια να χειραφετηθούν και να πάρουν το μέλλον στα χέρια τους. Οι νέες αναζητήσεις χιλιάδων και χιλιάδων αγωνιστών κομμουνιστών, που υπερβαίνουν κατά πολύ το NAP, που θέλουν να πετάξουν από πάνω τους την «αρχαία σκουριά» της αναπαλαίωσης, της ενσωμάτωσης, του ρεφορμισμού, της μικροδιαχείρισης, αλλά και της υποταγής της ταξικής πάλης στο συμφέρον ενός πάνσοφου κόμματος ή σε μια δογματική προσέγγιση που δεν επικοινωνεί με τους εργαζόμενους.

Η πολιτική πρωτοβουλία του NAP έρχεται να συμβάλει στην ανάγκη ανώτερης συγκρότησης της πολιτικής πρωτοπορίας, που σήμερα βρίσκεται σε δραματική αναντιστοιχία, όχι μόνο με τη στρατηγική και σαρωτική επίθεση του κεφαλαίου, αλλά και τις ανάγκες και δυνατότητες της εργατικής τάξης και του ευρύτερου κόσμου της εργασίας στην εποχή μας.

ΣΥΜΒΟΛΗ ΚΑΙ ΤΟΜΗ

Μια υπόθεση που υπερβαίνει το NAP

Η Πρόσκληση του NAP για το διάλογο και τη συσπείρωση δυνάμεων για μια επαναστατική τακτική και στρατηγική, για ένα σύγχρονο κομμουνιστικό πρόγραμμα και ένα νέο κομμουνιστικό κόμμα θα προωθηθεί από τις οργανώσεις του NAP και της νεολαίας Κομμουνιστική Απελευθέρωση με συγκεκριμένο τρόπο: με κύκλο πολιτικών εκδηλώσεων – συζητήσεων πανελλαδικά. Με συσκέψεις σε γειτονιές, πόλεις και κλάδους. Με συναντήσεις με πολιτικές οργανώσεις, συλλογικότητες και αγωνιστές.

Δύο σημαντικά ερωτήματα:

Πρώτο, ποια είναι η σχέση αυτής της πρωτοβουλίας με το NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση; Αναμφισβήτητα το NAP είναι ο επισπεύδων σε αυτή τη διαδικασία, αλλά σε καμία περίπτωση το νέο κόμμα της κομμουνιστικής απελευθέρωσης δεν θα είναι μια μετονομασία ή έστω μια μετεξέλιξη του NAP. Το ρεύμα που εμφανίστηκε με αυτοτέλεια το 1989 επιδιώκει να συμβάλλει αποφασιστικά σε αυτή τη διαδικασία, γι' αυτό προχώρησε στη συμπλήρωση του τίτλου του στο 3ο συνέδριο: «για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση». Θέλει να συμβάλλει με τις ιδέες του (που συμπυκνώνονται στην προωθητική Πρόταση Προγραμματικής Διακήρυξης), με την εμπειρία 27 ετών ασίγαστης πάλης, με τις κοινωνικές και ταξικές του ρίζες, με το μάχιμο δυναμικό του. Αλλά το NAP έχει συνείδηση πως η υπόθεση ενός νέου επαναστατικού κομμουνιστικού πολιτικού υποκειμένου είναι ευρύτερη, το ξεπερνά και απαιτεί την ενεργοποίηση και συστράτευση ευρύτερων δυνάμεων, σε συνδυασμό

βέβαια με τους σπασμούς της ταξικής πάλης και την αναγνώριση από τμήματα της εργατικής πρωτοπορίας, για να μην είναι το νέο κόμμα θνησιγενές κατασκεύασμα θερμοκηπίου. Για το NAP η πορεία προς το νέο κομμουνιστικό φορέα είναι μια βαθιά πολιτική πορεία, που σχετίζεται με τη συλλογική κατάκτηση ανώτερων απαντήσεων στην τακτική και στρατηγική, στο πρόγραμμα, στην επαναστατική θεωρία. Ο φетиχισμός και η εξιδανίκευση του κόμματος γενικά, χωρίς περιεχόμενο, μπορεί να λειτουργήσει μόνο ως αναλαμπή ψευδαισθήσεων και υπεκφυγή από τα μάχιμα καθήκοντα της αντικαπιταλιστικής ανατροπής. Απ' αυτή την άποψη, η πρόταση του NAP για το νέο κόμμα της κομμουνιστικής απελευθέρωσης αποτελεί και μια έμπρακτη αυτοκριτική για τις διαχρονικές ανεπάρκειες του εγχειρήματος του NAP, για την αναγκαία επαναστατική τομή που πρέπει να γίνει και στο ρεύμα αυτό. Το NAP θα προσπαθήσει σε όλο το μεταβατικό διάστημα, στην πορεία και προς το 4ο συνέδριό του, να αναπτύξει την οργάνωσή του, να αναβαθμίσει τα κομμουνιστικά και ταξικά της χαρακτηριστικά, ως μια συμβολή στην αναγκαία τομή και υπέρβαση. Δεν θα περιμένει δηλαδή με σταυρωμένα χέρια.

Δεύτερο, τι σημαίνει αυτή η πρωτοβουλία για την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και ευρύτερα για την μετωπική πολιτική και το κίνημα; Η εκτίμησή μας είναι πως η κομμουνιστική πρωτοβουλία θα βοηθήσει την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και όλες τις μετωπικές προσπάθειες της αντικαπιταλιστικής και ανατρεπτικής Αριστεράς. Σε καμία περίπτωση δεν έρχεται να τις υποκαταστήσει ή να τις ακυρώσει. Απεναντίας, στην διαλεκτική έκφραση του επαναστατικού υποκειμένου κόμμα – μέτωπο – κίνημα, η αναβάθμιση της πιο υποτιμημένης μέχρι τώρα πλευράς θα δώσει ώθηση να ξεδιπλωθεί συνολικά η πάλη.

.....
.....

Κάλεσμα-πρόσκληση της Πολιτικής Επιτροπής του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση:

ΠΡΟΤΑΣΗ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΣΥΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ

- **ΓΙΑ ΜΙΑ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑΚΤΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ**
- **ΓΙΑ ΕΝΑ ΝΕΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ**

Αγαπητοί σύντροφοι και συντρόφισσες

Το Νέο Αριστερό Ρεύμα για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση θέτει προς συζήτηση το ζήτημα **μιας σύγχρονης επαναστατικής στρατηγικής και τακτικής για την κομμουνιστική απελευθέρωση** και ειδικότερα το θέμα **για ένα νέο κομμουνιστικό κόμμα** που θα την υπηρετεί.

Ο ολοκληρωτικός καπιταλισμός της εποχής μας, σε αυτή τη νέα εποχή του διάχυτου φόβου και της αναγεννώμενης ελπίδας, ανασυγκροτείται ριζικά, με σημαίες τον ποιοτικά βαθύτερο χαρακτήρα της εκμετάλλευσης, την ακόρεστη δίψα για κέρδος και την πρωτοφανή αντίδραση και ανελευθερία. Συνδυάζει την επιδίωξη αντιδραστικής ανάπτυξης με τη βάρβαρη πολιτική υπέρβασης των κρίσεων. Βυθισμένος εδώ και επτά χρόνια σε μια διεθνή δομική κρίση, με ιστορική σημασία, επιτίθεται στις εργατικές τάξεις και τους λαούς για να πετύχει μια συνολική αντιδραστική αναδόμηση σε βάρος της εργασίας και του περιβάλλοντος, μετατρέποντας τους παραγωγούς του πλούτου σε σύγχρονους σκλάβους του 21ου αιώνα. Ο λαός μας έχει νιώσει στο πετσί του αυτή την επιδρομή, με τα αιματοβαμμένα μνημόνια, που υλοποιούν τα τελευταία χρόνια αστικές κυβερνήσεις με συμμετοχή από τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ μέχρι τον ΣΥΡΙΖΑ και την ΔΗΜΑΡ, υπό την ταπεινωτική εποπτεία της σύγχρονης Ιερής Συμμαχίας Ευρωπαϊκής Ένωσης – ΔΝΤ – κεφαλαίου. Την ίδια ώρα, που εξελίσσεται ο άγριος κοινωνικός πόλεμος που έχουν εξαπολύσει τα πολυεθνικά πολυκλαδικά μονοπώλια, ηχούν ανησυχητικά τα τύμπανα και τα κανόνια των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων, πολέμων και ανταγωνισμών, ειδικά στην πολύπαθη περιοχή μας.

Κι όμως, παρά αυτή τη ζοφερή πραγματικότητα, η εποχή μας, πάνω απ' όλα εμπεριέχει τους υλικούς-αντικειμενικούς όρους – άρα και τις δυνατότητες που αναφύονται από αυτούς – για την ανατροπή του καπιταλισμού για το επαναστατικό πέρασμα στην κοινωνία της κομμουνιστικής διεθνιστικής απελευθέρωσης.

Σε αυτές τις συνθήκες έρχεται διαρκώς στο προσκήνιο το ερώτημα και η συζήτηση για την αναγκαιότητα και δυνατότητα ενός άλλου δρόμου, δρόμου ρήξης και ανατροπής χωρίς μνημόνια και χρέος, έξω από ευρώ και ΕΕ, σε σύγκρουση με τον καπιταλιστικό μονόδρομο. Σε αυτή τη συζήτηση επιχειρούμε να συμβάλουμε με την επαναστατική τακτική της αντικαπιταλιστικής ανατροπής της επίθεσης και των αστικών αναδιαρθρώσεων, αλλά και με στρατηγικές απαντήσεις που φέρνουν στο σήμερα θετικά και επιθετικά τις δυνατότητες που δημιουργούν η εργατική χειραφέτηση και η κομμουνιστική απελευθέρωση.

Γιατί αντιλαμβανόμαστε τον κομμουνισμό και τη συγκρότηση ενός νέου κομμουνιστικού φορέα με σύγχρονους όρους, όπως αυτοί προκύπτουν από την ανάγκη υπέρβασης του καπιταλισμού, από τις δυνατότητες της εποχής και του ανθρώπινου πολιτισμού, από τη δυναμική και τις τάσεις της ταξικής πάλης. Οι υπάρχουσες εκδοχές κομμάτων που μιλούν στο όνομα της κομμουνιστικής προοπτικής αδυνατούν να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις αυτής της αναγκαιότητας και δυνατότητας και να συμβάλουν έμπρακτα σε μια επαναστατική στρατηγική και τακτική.

Αναφερόμαστε στην κομμουνιστική απελευθέρωση ως περίγραμμα μιας κοινωνίας χειραφετητικής και χειραφετημένης από τα αστικά οικονομικά, πολιτικά και αξιακά δεσμά. Ως κατευθυντήριο φάρο, που φωτίζει τους σκοπούς της καθημερινής δράσης, το δρόμο και τα μέσα για την επίτευξή τους. Ως καθημερινή δράση για τις ανάγκες των εργαζομένων και των νέων, για την αλλαγή των συσχετισμών, για την απόκρουση-ανατροπή των αστικών επιθέσεων, ως νεύρο αυτής της καθημερινής δράσης, ως «κίνηση που καταργεί την υπάρχουσα τάξη πραγμάτων».

Αναφερόμαστε επομένως στο κομμουνισμό που, ως προοπτική και ως τακτική προς αυτήν την προοπτική, δηλώνει παρών στην καθημερινή αναμέτρηση με την αστική τάξη πραγμάτων, με την αντεργατική αντιλαϊκή επιδρομή, τις καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις, την ΕΕ και τους υπερεθνικούς ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς. Που δεν πλανάται απλώς στη σφαίρα των ιδεών, δεν είναι «για αύριο», δεν μένει καταχωνιασμένος σε κομματικά προγράμματα.

Η σύγχρονη εργατική τάξη αποτελεί τον κοινωνικό «πρωταγωνιστή» της κομμουνιστικής απελευθέρωσης. Γιατί «η απελευθέρωση των εργατών ή θα είναι έργο των εργατών ή δεν θα υπάρξει». Κι ακόμη γιατί η εργατική τάξη, απελευθερώνοντας τον εαυτό της, απελευθερώνει και τα άλλα καταπιεζόμενα κοινωνικά στρώματα και όλη την κοινωνία.

Αναφερόμαστε σε έναν κομμουνισμό που περνάει μέσα από το ρεαλισμό και την αναγκαιότητα του άλματος της επανάστασης κι όχι μέσα από την ουτοπία σταδιακών μεταρρυθμίσεων, εξελικτικών βημάτων, ή κυβερνητικών λύσεων που δήθεν οδηγούν από την καπιταλιστική κόλαση στο σοσιαλιστικό παράδεισο, ενώ στην πράξη καταλήγουν στο συμβιβασμό με την υπάρχουσα πραγματικότητα.

Ο κομμουνισμός στον οποίο στρατευόμαστε αναμετρείται με την ανάγκη της βαθύτερης γνώσης της εποχής μας. Απαιτεί, επομένως, ανοιχτούς ορίζοντες, γόνιμο διάλογο, ερευνητικό πνεύμα, διάθεση καινοτομίας, επικοινωνία με ό,τι ριζοσπαστικά καινούριο γεννά

η πάλη των εργαζομένων και των νέων· κι ακόμη, συνδυασμό θεωρίας και πράξης, κινηματικής δράσης, πολιτικής παρέμβασης και πολιτιστικής παρουσίας, ανάλογη συλλογική και προσωπική στράτευση.

Αναμετρίεται γόνιμα, κριτικά, αυτοκριτικά και με το βλέμμα στραμμένο στο μέλλον, με την ιστορία του επαναστατικού κινήματος, τη δική μας ιστορία, το μεγαλείο και τις τραγικές πτυχές της, τον ηρωισμό των αγωνιστών αλλά και τα τακτικά, στρατηγικά, θεωρητικά, πολιτικά και κινηματικά όρια-προβλήματα που οδήγησαν στον εκφυλισμό και στη συκοφάντηση του ίδιου κομμουνισμού.

Στη βάση αυτή προσεγγίζουμε την ιστορία της Οκτωβριανής Επανάστασης, των προλεταριακών επαναστάσεων και των ανταποικιακών εξεγέρσεων του περασμένου αιώνα. Την διπλή εμπειρία της νίκης αλλά και της ήττας που οδήγησε σε κοινωνίες μη εργατικές, που δυσφήμιζαν την κομμουνιστική υπόθεση, για να καταλήξουν, τελικά, σε συνθήκες άγριου καπιταλισμού.

Η ανάγκη ενός σύγχρονου ισχυρού επαναστατικού κομμουνιστικού κόμματος ενισχύεται από την πορεία των άλλων δυνάμεων με αναφορά στο εργατικό κίνημα και στην Αριστερά. Το ΚΚΕ δεν επιλέγει μια επαναστατική τακτική και στρατηγική, απάντηση στην καπιταλιστική κρίση και επίθεση, αρνείται το πρόγραμμα και το μέτωπο της ανατροπής, αναπαράγει, σε όλα τα επίπεδα, μια κομματικοκεντρική λογική και το ηττημένο μοντέλο του υπαρκτού σοσιαλισμού.

Η ανοιχτή ένταξη του ΣΥΡΙΖΑ στο στρατόπεδο του μνημονίου και της αστικής σοσιαλδημοκρατικής - σοσιαλφιλελεύθερης πολιτικής αναδεικνύει τις βαθύτερες αιτίες αυτής της πορείας, που αφορούν σε αντιλήψεις οι οποίες σφράγισαν την θεωρητική και πολιτική αντίληψη της ευρύτερης ελληνικής ρεφορμιστικής και διαχειριστικής Αριστεράς. Η ενσωμάτωση στη στρατηγική της ΕΕ και η άρνηση της επιλογής της ρήξης, η λογική της αταξικής οικονομικής ανάπτυξης και παραγωγικής ανασυγκρότησης, που είναι προς όφελος δήθεν και της αστικής τάξης και των εργαζομένων, ο μεταρρυθμισμός/ κοινοβουλευτισμός/ κυβερνητισμός, η άρνηση της υπέρβασης του καπιταλισμού και της επαναστατικής τομής, το δίπολο σεχταρισμού/ ομορτισμού στο κίνημα και στα πολιτικά μέτωπα, συμπυκνώθηκαν στην ιλιγγιώδη εξέλιξη και οριστική κατάληξη και του ΣΥΡΙΖΑ.

Χωρίς μια στρατηγική τομή στην αριστερά, χωρίς ηγεμονία των επαναστατικών κομμουνιστικών ιδεών δεν μπορεί να αναγεννηθεί εκείνο το μέτωπο και εκείνο το κίνημα που θα δώσουν την μάχη πέρα από τα σημερινά όρια. Επομένως ένας νέος εργατικός

κομμουνιστικός φορέας μπορεί να αποτελέσει ποιοτικό βήμα και για τις άλλες δυο πλευρές **του ευρύτερου επαναστατικού πολιτικού υποκειμένου**, το ταξικά αναγεννημένο εργατικό κίνημα και τον πολιτικό μέτωπο – πόλο των αντικαπιταλιστικών, επαναστατικών δυνάμεων της Αριστεράς.

Αναδείχνουμε το πρωταρχικό και καθοριστικό στοιχείο του **κόμματος**, όχι μόνο επειδή έχουμε καθυστέρηση ή στρεβλώσεις, αλλά κυρίως επειδή οι άλλες δύο καθοριστικές τελικά πλευρές του υποκειμένου (μέτωπο, κίνημα), δεν μπορούν να υπηρετηθούν, όπως δείχνει η πράξη, από το σημερινό επίπεδο των οργανώσεων κομμουνιστικής αναφοράς και επαναστατικής στόχευσης. Ούτε, βέβαια, με αντιλήψεις και πρακτικές που αναπαράγουν ηττημένες απόψεις διάφορων ρευμάτων του επαναστατικού κινήματος.

Θεωρούμε επίσης, πως η υπόθεση του σύγχρονου φορέα της κομμουνιστικής απελευθέρωσης, δεν μπορεί να υπηρετηθεί αποκλειστικά από το **NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση**.

Εκτίμησή μας είναι ότι **υπάρχει ένα ευρύ φάσμα κομμουνιστών οργανωμένων ή μη που έχουν ενδιαφέρον για ένα νέο κόμμα** στο οποίο να αναγνωρίζουν:

- Τη θεμελιωμένη αναφορά στον επαναστατικό μαρξισμό και τη δημιουργική ανάπτυξή του.
- Σύγχρονες επεξεργασίες για τον καπιταλισμό της εποχής μας και τις αντιθέσεις του.
- Την προσέγγιση της ιστορίας από την πλευρά των επαναστάσεων και της κομμουνιστικής απελευθέρωσης στον 21ο αιώνα. Με υπέρβαση πολιτικών, θεωρητικών και οργανωτικών πρακτικών που αντίκεινται στην έννοια της κομμουνιστικής χειραφέτησης αλλά και μοντέλων «υπαρκτού» σοσιαλισμού που την τραυματίζουν.
- Την επικέντρωση στα χαρακτηριστικά και στις χειραφετητικές δυνατότητες της σύγχρονης εργατικής τάξης. Την επιδίωξη κατάκτησης εργατικής σύνθεσης, χαρακτήρα και πολιτισμού από το νέο κόμμα.
- Την επεξεργασία επαναστατικής κομμουνιστικής τακτικής και στρατηγικής για την αναμέτρηση με την αστική επίθεση, την ανεξαρτησία της εργατικής πολιτικής, την ταξική αναγέννηση του εργατικού κινήματος, την οικοδόμηση αντικαπιταλιστικής εργατικής μετωπικής πολιτικής στο κίνημα και συνολικά πολιτικά, την αλλαγή των συσχετισμών στην αναζήτηση δρόμων προσέγγισης της επανάστασης.
- Την Εργατική δημοκρατία ως βάση συγκρότησης, την ενότητα θέλησης στο μέγιστο δυνατό βαθμό ως αποτέλεσμα αλλά και εφαλτήριο ισχυρής ιδεολογικής συγκρότησης,

ανώτερης συστράτευσης και κοινών κριτηρίων βασισμένων σε πραγματικό και βαθύ διάλογο μέσα στο κόμμα.

Ως ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, έχουμε αποφασίσει να συμβάλλουμε σε αυτήν την προσπάθεια σε τρία πεδία:

- Στο προγραμματικό περιεχόμενο, με την **Πρόταση Προγραμματικής Διακήρυξης** που διαμορφώσαμε στο 3ο Συνέδριο μας.
- Στην εκτύλιξη της σχετικής **Πρωτοβουλίας διαλόγου και συσπείρωσης** με τη μέγιστη δυνατή και ανιδιοτελή μας προσφορά.
- Στην υλική παρουσία του νέου φορέα, με την ένταξη των μελών του ΝΑΡ όπως και της Νεολαίας Κομμουνιστική Απελευθέρωση σε αυτόν.

Δεν υιοθετούμε απόψεις για κατάργηση του ενωτικού μετωπικού αντικαπιταλιστικού χαρακτήρα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και τη μετατροπή της σε κομμουνιστικό κόμμα, ούτε άλλες για συγκρότηση κόμματος – ομοσπονδίας με οργανωμένες τάσεις τις υπάρχουσες οργανώσεις. Αντί αυτών, επιμένουμε στην ανάγκη διατήρησης αλλά και ενίσχυσης/διεύρυνσης του αντικαπιταλιστικού πολιτικού μετώπου της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και στη μάχη για επαναστατική προωθητική επανατοποθέτηση μιας βάσης κομμουνιστικής ενότητας, πέρα από την αναπαραγωγή των γνωστών ιστορικών ρευμάτων.

Θεωρούμε ότι λόγο και θέση σε ένα νέο κομμουνιστικό φορέα έχουν, κατ' αρχήν, εκτός των συντρόφων του ΝΑΡ και της νΚΑ, όλοι εκείνοι οι κομμουνιστές που έχουν τις παραπάνω αφετηρίες, ανεξάρτητα από διαφορετικές απαντήσεις ή και την ένταξή τους σε διαφορετικές οργανώσεις.

Θεωρούμε επιβεβλημένα ορισμένα **πρώτα βήματα**:

- Κύκλο συσκέψεων σε εργασιακούς, νεολαιίστικους και φοιτητικούς χώρους, γειτονιές και νομούς.
- Κύκλο συναντήσεων μεταξύ οργανωμένων κινήσεων, οργανώσεων και αγωνιστών
- Μετά την πρώτη ολοκλήρωση των σχετικών συναντήσεων, συγκρότηση επιτροπής πρωτοβουλίας
- Προγραμματισμένος οργανωμένος διάλογος πάνω στα ζητήματα που θέτει αυτή η θεματολογία

- Έκδοση ηλεκτρονικού θεωρητικού περιοδικού.

Η Π.Ε. του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, Αθήνα, Νοέμβρης 2015